

[Finansministeren.]

lighed, idet der herom er givet Udtryk for, at de skal behandles efter de Regler, som er tænkt anvendt paa Erhvervsvirksomheder.

Over for det ærede Medlem Hr. Elmquist maa jeg fastholde, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Skat skal fradrages ved næste Aars Skatteligning eller ej, ikke er et principielt Spørgsmaal, hvis Løsning betyder et større eller mindre Tryk paa Skatteyderen, idet man, som jeg sagde før, kan indrette Procenterne saaledes, at de svarer til de Regler om Fradrag eller Ikke-Fradrag, som man indfører. Det ærede Medlem efterlyser, om der ved disse Reglers Opstilling i det Lovforslag, som blev fremsat, blev taget Hensyn hertil ved Fastsættelsen af Procenterne. Hertil kan jeg svare ja, men i øvrigt skete der ved denne Sags Behandling Ændringer af anden Beskaffenhed, som paavirkede ogsaa Procentstørrelserne, idet selve Grundlaget for Aktiekapitalens Beregning blev ændret under disse Forhandlinger.

Det ærede Medlem gav nogle Eksempler, som det ærede Medlem vilde jeg skulde tage Stilling til. Jeg vil gerne have disse Eksempler forelagt skriftligt. De vil saa blive undersøgt. Det ærede Medlem har sendt mig nogle Eksempler. De er blevet undersøgt, men der mangler nogle Oplysninger, som vi formentlig kan faa, for at vi rigtig kan bedømme dem.

Det ærede Medlem efterlyste, hvorfor der ikke var sat en 85 pCt.s Grænse for Aktieselskaberne, medens der er indsat en saadan for Personer. Det hænger sammen med den særlige Regel, der er indsat for Aktieselskaber med Hensyn til Beregningen, idet Beregningen, som det ærede Medlem har set af Lovforslaget, foregaar efter en i Professorudvalgets Betænkning foreslaaet Fremgangsmaade, hvorefter den Skat, der er fradraget, lægges til igen, medens til Gengæld Beskatningsaarets paalignede Skat fradrages. Derved gøres en Procentbegrænsning, et Loft, eller hvad man vil kalde det, overflødig. En saadan findes heller ikke i Professorudvalgets Forslag i Forbindelse med Personbeskatningen, idet der er optaget den samme Regel der.

Med Hensyn til Professorbetænkningen og den Udtalelse, jeg fremsatte om, at det ærede Medlem havde misforstaaet den, gjaldt min Udtalelse ikke det, som det ærede Medlem nu læste op — det var en Oplæsning af, hvad der staar i Betænkningen, og der har det ærede Medlem ikke gjort sig skyldig i nogen Misforstaaelse —, men den gjaldt den Maade, hvorpaa det

ærede Medlem tog Betænkningen til Indtægt for sit Standpunkt om Fradrag af Aktieselskabsskatten ved Merindkomstskattens Beregning. Her har det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, i sin første Udtalelse misforstaaet det. Professorudvalgets Betænkning omhandler overhovedet ikke Skat paa Aktieselskaber; men Opsparing, og i Relation til Opsparingen er der ogsaa i det Forslag, som er til Behandling her i Dag, en Regel om, at Merindkomstskatten trækkes fra — jeg tror, det er i Lovforslagets § 26.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes kunde ikke se, at der er Pengebinding i en Opsparing. Det forstaaer jeg ikke, for naar vi tager Skat ind, ja, saa slaar vi, om jeg saa maa sige, Manden ihjel — med Manden mener jeg ikke Skatteyderen, men jeg mener de ledige, de løse Penge, der bringes helt ud af Verden. Ved en Opsparing sætter vi dem i Fængsel i det Antal Aar, der gaar, indtil Tilbagebetalingspligten indtræder, men en fængslet Mand er ogsaa ufarlig. Jeg kan ikke se rettere, end at de opsparede Beløb bliver draget ud af Omsætningen paa en saadan Maade, at de er bundne, og det er Pengebinding, vi tilsigter med disse Lovforslag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem efter denne lille billedlige Fremstilling af Forholdet mellem Skat og Opsparing i Relation til Pengebindingen har forstaaet; hvad jeg mener med Opsparing i den Forbindelse; vi her taler om.

Villemoes: Jeg takker den højtærede Finansminister for Udtalelsen, men jeg er ikke blevet overbevist, bl. a. af den Grund, at jeg tror, at mange ikke har disse Penge; og skal de til at realisere, eller skal de ud at laane, kan jeg ikke indse, at man opnaar det Formaal, som Lovforslaget tager Sigte paa.

Jeg sagde før, at jeg var klar over, at det ikke var den højtærede Finansminister, der havde fundet paa dette, og jeg ved i hvert Fald, at det heller ikke er Venstres Forhandlere, saa det skal vi slet ikke rippe op i i dette Øjeblik, men jeg kan ikke forstaa, at det skulde have noget med Pengebinding at gøre. De Folk, der faktisk har det bedst i vort Land eller i hvert Fald de fleste af dem, der ikke skal ud at laane, bruger nu engang det, de bruger. Maaske bruger de for meget, hvis vi skal bruge lige meget alle sammen, men de bruger dog ikke alt, hvad de tjener. Der har været Opsparing i Danmark indtil denne Dag; og det skyldes vel især de største Indtægter. Skal vi nu til at være Barnepigge for de